

Bilag 1.

„Det Kongelige Sundheds-Kollegium.
Kjøbenhavn, den 15de December 1876.

Ved Skrivelse af 21de f. M. har det ærede Krigsministerium efter Anmodning fra det paagjældende Folketingsudvalg begjært en Udtalelse fra Sundheds-Kollegiet om Virkningen af „staaende Arrest“ paa den Straffedes Helbredstilstand, under Henviisning til § 17 i det Rigsdagen i 1871 forelagte Forslag til Straffelov for Krigsmagten, samt til § 17 i Lovforslaget, saaledes som det af Landstthinget blev vedtaget ved 3die Behandling.

Idet Kollegiet tilbagefender de tvende med Ministeriets Skrivelse fulgte Lovforslag, skal det bemærke, at, da staaende Arrest kun har været anvendt i ringe Omfang og under ganske særegne Forhold her i Landet, og da Kollegiet ikke er bekendt med de Erfaringer, der maatte være gjorte i de enkelte fremmede Lande, i hvilke denne Straf skal have været anvendt, ser det sig ikke istand til at give et saa bestemt Svar paa det fremsatte Spørgsmaal, som det vilde kunne have gjort, dersom det kunde have støttet sig til paalidelige Vidnesbyrd om den Naade, hvorpaa Straffen har viist sig virksom med Hensyn til den Straffedes Helbred. Efter det Stjøn, som man er istand til at danne sig om Virkningen af en saa lidet prøvet Straf, antager Kollegiet ikke, at den vil kunne have nogen skadelig Virkning paa Helbredet hos fuldkomment sunde Personer, navnlig ikke, naar den anvendes med de Indskrænkninger, som i sin Tid bleve vedtagne af Landstthinget. Men det tør dog ikke benegte Muligheden af, at Straffen hos Personer, som have enkelte Svagheder, der ikke absolut forhindre deres Udstrømning til Krigstjenesten, kunde faae en skadelig Indflydelse paa Helbredet, og det skal derfor tilraade, at man, dersom man vil indføre denne Straf i Hæren, træffer en Bestemmelse, hvorefter den hos saadanne Personer kan ombyttes med en anden Straf.“

Dansen.	Dahlerup.	Hornemann.	Schmidt, Detams.
Fenger.	Warnøe.	Engelsted.	Schleisner.
			Dahlerup.

Bilag 2.

„Krigsministeriet.
Kjøbenhavn, den 31te Oktober 1876.

Forfaavidt det ærede Udvalg i Skrivelse af 25de sidstleden har udbedet sig oplyst, fra og til hvilket Tidspunkt Bærnepligtige ifølge den for Tiden gjældende Praxis anses staaende under militær Domsmagt (jfr. Lovforslagets § 1), undlader Krigsministeriet ikke at meddele, at den gjældende Praxis ganske stemmer med § 2, 2det Stykke, samt §§ 10, 11 og 12 af Weheimeraad Scheels i 1869 trykte Udkast til en „Rettergangslov for Krigsmagten“ saalydende:

§ 2, andet Stykke.

„Udfærne Bærnepligtige, der opfylde deres Bærnepligt, men iverigt ikke have nogen Ansættelse ved Krigsmagten, betragtes, hvad enten de ere Officerer, Underofficerer eller i anden Stilling, kun som staaende i Tjeneste, naar de ere under Befaling som Militære.“

§ 10.

„At være underkastede det militære Bærnepligt efter de giivne Regler begynde de paagjældende Personer fra deres virkelige Ansættelse ved Krigsmagten eller Indtrædelse paa